

Gazas Oase-projekt: ” Menneskehedens genialitet realiseres

Ikke korrekturlæst

Den 4. maj 2024. Midt i de tumultariske begivenheder i den forgangne uge – nogle håbefulde, som med de hundredvis af verdensomspændende studenterforsamlinger, der blev indkaldt for at udfordre angelfærens folkemord i Gaza; andre katastrofale, som de nylige katastrofale lovgivningsmæssige tiltag til finansiering af krig og undertrykkelse af tankefrihed, der blev vedtaget af den amerikanske kongres – er det vigtigt for LaRouche-organisationen at henlede opmærksomheden på det, der definerer den højere kamp, der er i gang om sjælen i det, der for kun kort tid siden var kendt og forsvaret som den vestlige civilisation og den suveræne nationalstat. Den fysiske økonom og statsmand Lyndon LaRouche skriver i sin undersøgelse fra 2003, “Shakespeare as a Scholar: U.S. Politics as Tragedy”:

“Akademikeres og andres hyppige forsøg på at nedgøre autoriteten i Shakespeares lærdom må konfrontere sig selv med så små detaljer, som for eksempel i Julius Cæsar, som karakteren Cascas berømte ironiske henvisning til sin revision af en refereret tale af den historiske Cicero: ‘Det var græsk for mig’. I den faktiske historie er måden og omstændighederne omkring Ciceros død et afgørende vendepunkt i Roms historie, som kan spores fra det tidspunkt og frem til Roms ultimativt uundgåelige undergang. Hvor mange relevante akademikere, der hævder at være autoriteter, forstår faktisk denne historie lige så godt som Shakespeare gjorde; eller følger de i stedet Coleridge, Bradley eller lignende i sådanne spørgsmål? Beviset er, at kun et fåtal af nutidens akademikere eller politiske kandidater er kvalificerede til at praktisere historie som

videnskab i samme grad som Shakespeare.”

Den 4. maj 1970 blev 11 mennesker skudt på Kent State University i Ohio, heraf 4 med dødelig udgang, under protester mod Vietnamkrigen. For tre dage siden, den 1. maj, advarede Josh Paul, tidligere direktør i Udenrigsministeriet for politisk-militære anliggender, som trådte tilbage i oktober i protest mod Biden-administrationens støtte til de forbrydelser mod menneskeheden, der begås i Gaza, om, at “denne generation af unge har tilbragt hele deres liv i frygt for at få våben rettet mod sig i skolerne; det er en skændsel for Amerika, at det nu er deres egne skoler, der retter våbnene mod dem.” Hvordan kan vi undgå tragedier – det, der i øjeblikket kan synes at være den uundgåelige gentagelse af netop sådanne hændelser på universitetsområder, enten et eller andet sted i USA eller i en anden nation? Svaret er, at vi skal tænke som Shakespeare: Vi må løfte dette øjeblik, hvor tragedien udfolder sig, ved at løfte emnet for protesterne til det, det faktisk er: selve menneskeheden værdighed.

Vi må samtidig overgå forsøget på at aflede fokus fra massegravene i Gaza, fra det forestående angreb på Rafah og fra den påtvungne hungersnød i stil med den i Britisk Indien, som allerede langsomt dræber titusinder af palæstinensere, og hvor konvojer med fødevarehjælp nægtes adgang. Vi må forstå det menneskelige terræn, som efterretningstjenesterne formulerer det. Kontakten mellem amerikanske politiafdelinger og Israels forsvarsstyrker gennem “antiterror-træningsprogrammer”, som blev etableret efter 11. september 2001, kan forklare noget af den overdrevne retshåndhævelsesreaktion, som er inspireret af IDF’s reaktion på palæstinenserne i Gaza; faktisk blev noget af denne polititræning tilsyneladende gennemført i de besatte palæstinensiske områder. Dertil kommer den “oprørsbekæmpende” indsættelse af politiagenter til kontinuerlig udspionering af studerende, som på Columbia University, samt organiseringen af pro-zionistiske, ikke-uniformerede “paramilitære” enheder, som

på UCLA. Årsagen til angrebet på de studerende er ikke blot at undertrykke deres budskab om massegravene i Gaza eller deres krav om våbenhvile osv. Årsagen er at knuse ideen om optimisme – at der kan og skal findes en løsning, som ikke kræver, at man slår mennesker ihjel.

“Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil er kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, må et af hovedformålene med den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at give adgang til universel uddannelse for alle levende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur er at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller diskuterer det, og den eneste person, der kan opfylde den betingelse, er geniet”, siger det fjerde princip i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”. At rejse problemstillingen om, hvad der skal gøres, gennem LaRouches Oaseplan, og hvordan man gennemfører sådanne planer, ikke kun i tilfældet Gaza, men i tilfældet Sudan, eller Ukraine, eller South Bronx, dvs. for hele verden, er nu genstand for ægte uddannelse, potentielt på alle campus og i alle skoler i verden. Videregående uddannelse baseret på det højere princip, at “Alle Menschen Werden Brüder” – “Alle mennesker skal være brødre” – er vejen til genialitet, som faktisk kan læres og gengives, så tragedie bliver til håb.

Foto: Hosny Salah, Pixabay